

Punkta Łk 6, 6-11

W inny szabat wszedł do synagogi i nauczał. A był tam człowiek, który miał uschłą prawą rękę. Uczeni zaś w Piśmie i faryzeusze śledzili Go, czy w szabat uzdrowia, żeby znaleźć powód do oskarżenia Go. On wszakże znał ich myśli i rzekł do człowieka, który miał uschłą rękę: «Podnieś się i stań na środku!» Podniósł się i stanął. Wtedy Jezus rzekł do nich: «Pytam was: Czy wolno w szabat dobrze czynić, czy wolno źle czynić; życie ocalić czy zniszczyć?» I spojrzawszy wkoło po wszystkich, rzekł do człowieka: «Wyciągnij rękę!» Uczynił to i jego ręka stała się znów zdrowa. Oni zaś wpadli w szal i naradzali się między sobą, co by uczynić Jezusowi.

Modlitwa o czystość intencji, aby moje serce szukało tylko Boga.

Obraz: spójrz na uzdrowionego, pełnego radości człowieka oraz faryzeusza, którzy wpadli w szal.

Prośba: o łaskę otwartości serca na Bożą łaskę.

1. Sytuacja człowieka z uschłą ręką.

Człowiek z uschłą ręką przebywał w synagodze. Uczestniczył w religijnych wydarzeniach, podobnie jak jego sąsiedzi. Niestety miał chorą rękę. Nie może podjąć każdej pracy, nie czuje uścisku dłoni, nie może błogosławić, jest znacznie ograniczony w codziennych czynnościach. Inni ludzie zwracają na niego uwagę na ulicy... W czym czuję, że niedomagam? Jakie są moje ograniczenia w relacjach z innymi?

2. Droga zmiany.

Człowiek cierpiący na chorą rękę wytrwale przychodził do synagogi słuchać Słowa Bożego. Tym razem zostaje zauważony przez Jezusa i zarazem wybrany przez Niego. Wychodzi na środek, nieco skrępowany, ale chce być posłuszny Jezusowi. Przełamuje swoje kompleksy. Nie jest dla niego ważne co powiedzą inni. Liczy się głos Tego, który mówi z mocą. W chorym człowieku pojawia się wielka wiara i nadzieja na uzdrowienie. Ów człowiek czuje się wreszcie doceniony, zauważony i to przez samego Boga-Człowieka, który przychodzi z uzdrowieniem. Odniosę to do mojego życia.

3. Tajemnica serca zamkniętego.

Uczeni w Piśmie i faryzeusze wpadli w szal, gdy Jezus uzdrowił człowieka w szabat. Na głębszym poziomie powodem tego stanu rzeczy była ich urażona duma. Jezus pytając: „Czy wolno w szabat dobrze czynić, czy wolno źle czynić; życie ocalić czy zniszczyć?” zamknął ich usta. Przywódcy narodu musieli uznać swoją małość wobec Mistrza z Nazaretu. Brak świadomości przyczyn naszych reakcji może prowadzić do sytuacji, w której nasze serce sukcesywnie się zamyka na łaskę. Patrząc na uczonych w Piśmie i faryzeusza poproszę Jezusa o umiejętność stawania w prawdzie przed Bogiem, sobą i innymi.

Rozmowa końcowa: jak przyjaciel z przyjacielem o tym, co szczególnie było ważne dla mnie podczas tej medytacji.